

Arrest

nr. 320 662 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 11 april 2021 binnenkwam, diende op 15 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 februari 2017 werden de vingerafdrukken van verzoekster afgenomen in Italië (Eurodac).

1.3. Op 7 augustus 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 7 augustus 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/02/2022
Overdracht CGVS: 17/11/2022*

U werd op 6 maart 2024 op het Commissariaat-generaal in het Engels gehoord van 13.06 uur tot 16.06 uur. Uw advocaat, Meester Eléonore DE NEVE, loco Meester Pieter VAN ASSCHE, was tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en op [...] mei 1991 geboren te zijn in Jos, in Plateau State. U bent etnisch Edo. Uw ouders deden aan landbouw in Jos, maar zijn oorspronkelijk afkomstig van Edo. Uw moeder, broer en zussen, wonen momenteel allemaal in Edo State.

Op 11/01/2011 is uw vader omgekomen in een incident van Boko Haram in Jos. U bent dan gevlucht naar een nabijgelegen stad, en vervolgens naar Lagos, waar u bij uw oom verbleef. Enkele maanden nadat u bij uw oom ging wonen, wilde hij dat u met een oude man trouwde. U hebt dat geweigerd en u bent bij hem vertrokken. U verbleef lange tijd op straat, tot u op een dag een vrouw ontmoette. Die vrouw stelde u voor om naar Europa te reizen om in de prostitutie te gaan werken. U had door uw situatie geen keuze, en besloot op haar aanbod in te gaan.

Op 29/10/2011 hebt u Nigeria verlaten en bent u naar Italië gereisd. U verbleef in Turijn, bij de vrouw die u tewerkstelde in de prostitutie. In 2011 hebt u een eerste verzoek tot internationale bescherming gedaan in Italië, u hebt echter uw interview gemist omdat die vrouw voor wie u werkte u niet liet gaan. Ze hebben u geen nieuwe afspraak willen geven. Nadat u het geld had terugbetaald in 2014, hebt u de prostitutie verlaten en verhuisde u naar Prato. 1 februari 2017 diende u in Prato een verzoek tot internationale bescherming in. U ontving een negatieve beslissing. Van 2018 tot 2021 verbleef u opnieuw in Turijn.

In het totaal verbleef u 9 jaar en 6 maanden in Italië. In 2020 bent u naar Frankrijk gereisd om uw Nigeriaans paspoort te gaan halen. In Italië ontmoette u uw partner, A.I., in 2020. Uw partner ging naar België, en op 11/4/2021 bent u naar België gekomen om hem te bezoeken. Na enkele maanden had u door dat u zwanger was, en besloot u om in België te blijven. Jullie hebben samen twee kinderen, een dochter S.O., geboren op [...] 2022 en een zoon E.L., geboren op [...] 2024. Op 15/02/2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Nigeria haalt u voor uzelf en voor uw dochter een vrees voor vrouwelijke genitale verminking aan. Bovendien stelt u dat uw zoon geen adequate medische verzorging zal kunnen krijgen in Nigeria.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: de geboorteaktes van uw zoon en dochter, een dokter rapport met betrekking tot de vingers van uw zoon, en een rapport met betrekking tot de nieren van uw zoon.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de e-mail van uw raadsheer blijkt immers dat u in januari 2024 pas bevallen bent, en dat u ook nog borstvoeding geeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u de mogelijkheid geboden om uw kind mee te nemen naar het persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk werd er ook op toegezien dat ook de concentratie bewaard werd en dat u ook ten volle kon meewerken aan de procedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS merkt vooreerst op dat u in april 2021 al aankwam in België, maar dat u nog tot 15/02/2022 wachtte om een verzoek tot internationale bescherming te doen. Dat u dus bijna een jaar wachtte alvorens u een verzoek tot internationale bescherming deed, maakt uw verzoek bijzonder laatijndig en ondermijnt de ernst en geloofwaardig van de door u geuite vrees. Van een verzoeker tot internationale bescherming met

een gegronde vrees tot vervolging, kan er verwacht worden dat hij of zij zich meteen wendt tot de asielinstanties om toch een bescherming te verkrijgen tegen deze vrees.

Ten eerste beoordeelt het CGVS uw verklaringen met betrekking tot uw redenen voor vertrek uit Nigeria. U beweert dat uw vader zou zijn omgekomen in een aanslag van Boko Haram in 2011. Het CGVS wijst voor de beoordeling van de veiligheidssituatie in Plateau en Edo staat naar de latere beoordelingen in deze beslissing. Er is verder geen enkel element in uw verklaringen dat er op wijst dat uw vader/uw familie of u persoonlijk geviséerd zouden worden door Boko Haram, noch dat u hieromtrent nog een vrees hebt bij terugkeer naar Nigeria.

U verklaarde verder dat een reden waarom u in Lagos op straat beland zou zijn, is omdat uw oom D. u wilde dwingen te huwen met een oudere man, hetgeen u weigerde. U haalde hier niet spontaan zelf een vrees bij terugkeer over aan, maar u werd hier wel nog over bevraagd. Het CGVS wijst er op dat er ondertussen al meer dan tien jaar verstreken is sinds uw oom u beweerdelijk wilde uithuwelijken, en dat uw persoonlijke situatie er nu ook helemaal anders uit ziet. U hebt nu een partner en twee kinderen, en u staat terug in contact met uw moeder en broer en zussen die in Benin City verblijven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U beweerde dat u in 2011 dus van Jos naar Lagos, naar uw oom ging, omdat u niemand anders had. Dit is nu helemaal niet meer het geval. U werd gevraagd of u momenteel nog iets vreemde met betrekking tot uw oom D., die u wilde uithuwelijken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U legde uit dat u het eigenlijk niet weet, en dat u ook niet wist waarom hij u wilde uithuwelijken voor geld (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd er dan op gewezen dat nu uw familie en uw partner in uw leven zijn, en u werd gevraagd of u nog steeds dacht dat uw oom u zou willen uithuwelijken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U antwoordde dat u dat niet weet, maar wel denkt dat hij dat u niet kan aandoen nu u opgegroeid bent, en ouder dan dertig bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U denkt niet dat het nog kan gebeuren dat uw oom zal zeggen dat u met een oudere man moet trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u via sociale media in contact bent met een profiel op naam van S.O., wat ook de naam van uw vader is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8 en p. 21). U werd een foto getoond van dit profiel, en u verklaarde dat dat het profiel van uw oom D. zou zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Op dat profiel is er ook een reactie van uw zus S. die het volgende zegt: "I love you daddy" (ik hou van jou, vader). Ook uw zus F. en de beweerdelijke oom D., worden "vader en dochter" genoemd in de reacties op een foto van hun beiden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U bleef er echter bij dat de persoon in kwestie uw oom D. is, en niet uw vader die dan toch een Facebookpagina zou hebben. Zelfs wanneer wordt aangenomen dat het gaat om uw oom D., is deze informatie dan wel strijdig met uw bewering dat uw gezin D. niet meer zag 'omwille van wat hij u wilde aandoen' (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Daarenboven plaatste u zelf de "vader en dochter" foto van uw zus F. en dan 'uw oom D. op uw eigen Facebookpagina, en is deze foto zelf een tijd uw 'coverfoto' geweest, bovenaan uw eigen pagina. U ontkent dit, maar de kopieën van de pagina zijn terug te vinden in het administratief dossier. Het is zeer opmerkelijk dat u de persoon die u wilde dwingen om te trouwen met een oude man, door wiens schuld u op straat zou zijn beland, zo een prominente plaats geeft op uw persoonlijke sociale media. Gezien u het ontkent, geeft u hier ook geen verklaring voor. De bovenstaande elementen in rekening genomen, stelt het CGVS vast dat u geen gegronde vrees heeft voor een gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Nigeria.

U zou naar Europa hebben gereisd, u wist al van voor uw vertrek uit Nigeria dat u in de prostitutie zou tewerkgesteld worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U zou in Lagos op straat zijn aangesproken door een vrouw, van wie u naam niet meer weet, en ze huurde een hotel voor u voordat u naar Europa reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U reisde alleen naar Italië en u werd op de luchthaven opgewacht door de madam, genaamd A.A. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U getuigde van een moeilijke werkomgeving, en dat u steeds veel geld moest betalen. Uit uw verklaringen blijkt dat u in 2014 uw 'schuld' afbetaald had, en dus het akkoord met A.A. had afgerond (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). A.A. had u verteld dat u ook kon blijven en geld verdienen, maar u wilde de job niet meer verder doen en niet meer in haar huis blijven. U bent dan ook zonder verdere problemen kunnen vertrekken, en u bent elders gaan wonen in Italië.

U bent na uw vertrek nog tot 2021 in Italië blijven wonen, en u hebt sinds uw vertrek uit haar huis, niets meer gehoord van A.A. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18).

Na uw vertrek uit haar huis hebt u ook uw contactnummer veranderd. Ook met betrekking tot de manier waarop u naar Europa kwam, en uw tewerkstelling in de prostitutie, haalde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geen vrees aan bij terugkeer naar Nigeria. Ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken haalde u louter aan dat u een vrees had voor besnijdenis van uzelf en uw dochter bij terugkeer naar Nigeria.

Wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Nigeria, haalde u aan dat u vreest dat zowel u als uw dochter besneden zouden worden. In 2021 zou uw zus overleden zijn ten gevolge van een besnijdenis (vrouwelijke genitale verminking – VGV). U werd gevraagd naar uw persoonlijke vrees met betrekking tot

besnijdenis, u legde uit dat u denkt dat het veel pijn zal doen, en dat u zou kunnen sterven zoals uw zus. U werd gevraagd naar wat u doet denken dat u besneden zou worden, en u verwees in eerste instantie naar de cultuur (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS wijst er op dat u niet besneden bent op heden, hoewel u nog tot u 20 jaar oud was in Nigeria hebt gewoond, binnen de cultuur. Verder is het ook relevant om op te merken dat de prevalentiegraad van VGV in Nigeria sterk varieert naar gelang de regio van herkomst, sociale context, en etnische groep. Volgens de MICS 2017 komt VGV meer voor bij Yoruba- (45,4 %) en Igbovrouwen (29,2 %). Bij de andere bevolkingsgroepen, waaronder Edo, ligt het prevalentiepercentage lager dan 15 %. In de staat waar u oorspronkelijk vandaan komt, en waar uw familie momenteel woont, Edo State, ligt de prevalentiegraad op 37,1%. Het is dus niet zo dat alle vrouwen van Edo State besneden worden zoals u zelf beweerde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Gezien u dus een volwassen onbesneden vrouw bent, en rekening houdend met de prevalentiegraad binnen uw etnische groep en regio van herkomst, dient u uw vrees voor besnijdenis concreet aan te tonen aan de hand van plausibele en doorleefde verklaringen. U slaagde er echter niet in om een persoonlijke vrees aan te tonen. In uw verklaringen verwees u ook naar het feit dat de familie van uw partner misschien zou willen dat u besneden wordt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud kon u echter al niet verklaren of uw partner familie heeft in Nigeria, waar zijn ouders zijn, en wist u ook niet of hij contact had met familie in Nigeria (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het is dan ook al opmerkelijk dat u dan wel verwees naar de familie van uw partner met betrekking tot uw vrees voor besnijdenis, aangezien u niets weet over zijn familie. U werd hier nog verder over bevraagd, maar u bleef bij loutere hypothesen die niet op de realiteit gebaseerd zijn, u hebt immers nooit met zijn familieleden gesproken en u weet ook niet wat de traditie is binnen de familie van uw echtgenoot met betrekking tot besnijdenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U werd dan ook rechtstreeks gevraagd waarom u zelf zou denken dat de familie van uw partner zou willen dat u besneden zou worden, als u nog nooit contact met hen had. U kon louter antwoorden dat dat gebeurt in het land waar u vandaan komt, en dat uw zus overleden is aan de gevolgen van een besnijdenis (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U toont hiermee nog steeds niet aan dat u een persoonlijke vrees hebt.

Uw eigen familie in Nigeria zijn tegenstanders van besnijdenis, zo hadden jullie ook al gezegd tegen uw zussen E. en S. om niet besneden te worden bij hun huwelijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Uw familie zou u dus kunnen bijstaan wanneer de kwestie van besnijdenis eventueel ooit zou opkomen. Daarenboven gaf u zelf ook aan dat u zou kunnen weigeren om besneden te worden, of dat u dan het huwelijk zou kunnen verlaten indien dat gevraagd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Uw vrees voor besnijdenis is in eerste instantie niet gegrond, en louter hypothetisch, en u beschikt over een netwerk en de capaciteiten om te weigeren een besnijdenis te ondergaan.

Wat betreft de vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter, verwijst het CGVS naar bovenstaande vaststellingen dat uzelf niet besneden bent, en geen voorstander bent van de praktijk. Ook uw familie in Nigeria zijn tegenstanders van VGV. Ook de vader van uw dochter wilt niet dat uw dochter besneden wordt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Gevraagd naar wie u denkt dat uw dochter zou willen besnijden, antwoordde u louter dat u denkt dat het misschien de familie van haar vader zou kunnen zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U weet echter niet of haar vader ooit met zijn familie sprak over de besnijdenis van uw dochter S., waardoor ook de vrees in hoofde van uw dochter louter hypothetisch is, daar u niet eens weet wat de houding is van de familie van uw partner ten aanzien van besnijdenis. Uit de verklaringen van uw partner blijkt daarenboven dat zijn moeder overleed tijdens zijn geboorte (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier (...) p. 5), en dat zijn vader ook overleden is in 2009 na een beroerte (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier (...) p. 6; p. 8). Uw partner verklaarde geen broers of zussen te hebben. Verder weet uw partner ook niet of hij nog ooms of tantes heeft aan de kant van zijn vader, en zou hij geen ooms of tantes hebben aan de kant van zijn moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier (...) p. 10). Dit maakt het allemaal nog minder aannemelijk dat 'zijn familie' naar de besnijdenis zou vragen als u bij hen op bezoek zou komen.

U verklaarde dat u denkt dat jullie uw dochter als ouders niet zouden kunnen beschermen van een besnijdenis, maar u haalt geen gegronde redenen aan waarom jullie dat niet zouden kunnen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het CGVS oordeelt na een onderzoek dat jullie als ouders in staat zijn om uzelf en jullie dochter te beschermen tegen deze praktijk. Als familie zijn jullie niet verplicht om bij uw schoonfamilie in te trekken bij terugkeer naar Nigeria, om zo op die manier toch aan de mogelijke, vooralsnog hypothetische, druk van uw schoonfamilie te ontsnappen. Daarenboven hebt u zelf ook nog uw familie, uw moeder en broer en zussen die in Benin City wonen. Ook in hoofde van uw dochter hebt u dus geen gegronde vrees voor besnijdenis aangetoond, daar u niet aantoonde dat er zelfs maar ergens een vraag is om haar te besnijden. Daarenboven hebt u ook de capaciteiten en het netwerk om haar hiervan te behoeden.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldde u ook dat uw zoon last heeft van nierproblemen, en dat een van zijn nieren niet werkt zoals de andere (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U legde medische attesten neer met betrekking tot het probleem aan zijn handje, maar niet met betrekking tot de nierproblemen.. Hij zou voor deze nierproblemen nog op controle moeten gaan in het ziekenhuis. Uw zoon

krijgt in België ook medische verzorging voor de vingers van zijn hand (syndactylie), waarvoor hij waarschijnlijk een operatie zal krijgen na zes maanden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Bij terugkeer naar Nigeria vreest u dat er geen goed ziekenhuis is in Nigeria waar ze uw zoon zouden kunnen verzorgen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De geboorteaktes van uw kinderen hebben verder geen invloed op de gedane vaststellingen in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14/03/2024. U deed enkele correcties en toevoegingen in uw opmerkingen op de kopie van de notities, waarmee rekening is gehouden in de opmaak van deze beslissing.

In de opmerkingen van de notities wenste uw raadsheer, meester De Neve, nog op te merken dat u als slachtoffer van mensenhandel en seksuele uitbuiting tevens onderhevig bent aan een risico op onmenselijke en vernederende behandeling in Nigeria. Er werd ook het EASO rapport bijgevoegd (Nigeria: Trafficking Human Beings' (EASO, Nigeria: Trafficking in Human Beings, april 2021). Uw raadsheer voegt ook nog toe dat deze vrees onvoldoende besproken werd tijdens het persoonlijk onderhoud, en haalde de noodzaak voor een bijkomend persoonlijk onderhoud aan. Het CGVS stelt vast dat u, noch uw raadsheer, zelf deze vrees hebt aangehaald in de procedures voor de Dienst Vreemdelingenzaken of voor het CGVS. U bleef zelfs steeds louter bij het benoemen van een vrees voor besnijdenis bij terugkeer naar Nigeria. Indien u persoonlijk een vrees koestert voor discriminatie of geweld ten gevolge van uw reis naar Europa en uw tewerkstelling in de prostitutie, dan kan er ook van u verwacht worden dat u deze vrees ook uit wanneer u gevraagd wordt naar deze vrees. In de opmerkingen gaf uw raadsheer geen verschuiving waarom deze vrees niet spontaan aan bod kwam tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verder werd er ook louter verwezen naar het betreffende EASO rapport, zonder een persoonlijke vrees hierbij aan te tonen. U geeft geen concrete informatie over uw vrees, wie u vreest, en wie u denkt dat de mogelijke vervolgers zouden zijn. Wanneer er naar het rapport gekeken wordt, is immers de vrees voor discriminatie of geweld bij terugkeer voor slachtoffers van mensenhandel/prostitutie ook heel afhankelijk van de context. Het CGVS verwijst hiervoor naar deze passage: "As discussed in the 2015 EASO report on sex trafficking, victims of trafficking feared stigmatisation by their families and communities upon return because 'there are both negative attitudes and high expectations towards victims of trafficking who have returned or been forced to return from Europe.' In particular, the report emphasised that attitudes towards trafficking victims who have engaged in prostitution depend on the extent to which they have managed to make and send remittances back home. In case women succeed in making money, 'people are not interested in the origin of the earnings.'" en de volgende passage : "With regard to victims of sex trafficking in particular, research and articles in international media confirmed that migration towards Europe to work in prostitution continued to be encouraged and accepted by families and communities in Edo State, if it results in remittances.

The observation that prostitution is accepted, provided that it pays off, therefore still applies." Uit uw eigen verklaringen blijkt ten eerste dat u sinds 2013 het contact met uw familie hebt kunnen herstellen, nadat u hen verloren was na het incident met Boko Haram, en dat u tot op heden ook het contact met hen behoudt (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9; p. 11). Nergens maakte u melding van slecht contact met uw eigen familie, of een vrees die u ten aanzien van hen zou hebben. Sinds 2013 zond u ook geld naar uw familie in Nigeria, wat dus maakt dat u ook in staat was om 'remittances' terug naar huis te sturen. U hebt ook al ongeveer 10 jaar de context van prostitutie verlaten, en uw situatie bij terugkeer is ook helemaal anders. U bent een vrouw met een langdurige relatie, en u hebt twee kinderen met uw partner.

Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er

geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Plateau, waar u geboren en opgegroeid bent, of Edo, waar uw roots liggen en waar uw familie momenteel woont, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Plateau en Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster verklaart zich oneens met de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat haar vrees tot vrouwelijke genitale verminking gegrond is. Verzoekster betoogt als volgt:

“Vrouwelijke genitale verminking is tot op heden een veelvoorkomend fenomeen in Nigeria, waarvan de frequentie, de motivatie en omstandigheden waarin het plaatsvindt verschillen van regio tot regio. Hoewel vrouwelijke genitale verminking verboden is en er op niveau van de overheid maatregelen worden genomen, blijft dit fenomeen ingebakken in de samenleving (BRON FGM)

Verzoekster meent dat haar vrees gegrond is omwille van cultuur en familiale druk, zowel langs haar kant als deze van haar partner. Hoewel besnijdenis afgekeurd wordt door verzoekster zelf en haar andere vrouwelijke familieleden, kunnen zij niet ontsnappen aan de familiale en maatschappelijke druk. Zo overleed de zus van verzoekster, mevrouw F.O., in 2021 aan de gevolgen van een misgelopen besnijdenis.

Voor de beoordeling van de gegrondheid van haar vrees verwijst het CGVS in eerste instantie naar percentages aangaande het risico op vrouwelijke genitale verminking in Nigeria, zonder hiervan de bron te vermelden. Dit getuigt allerminst van zorgvuldige feitenvinding, en valt tevens niet te rijmen met de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS meent dat de verklaringen van verzoekster te weinig doorleefd zouden zijn, maar brengt zelf geen dienstige tegenargumenten. Het lijkt er dan ook op dat het CGVS moedwillig verzoekster haar vrees reduceert tot hypothesen, terwijl de beschikbare objectieve landeninformatie wel degelijk bevestigt dat verzoekster in haar omstandigheden een risico loopt op besnijdenis.

Het lijkt er dan ook op dat het CGVS geen zorgvuldige feitenvinding heeft gedaan.

Volgens sommige bronnen stijgt het risico zelfs naarmate de vrouw ouder wordt (UNICEF, Multiple Indicator Cluster Survey 2021, Statistical Snapshot Report, augustus 2022 (https://mics.unicef.org/sites/mics/files/Nigeria%20MICS%202021%20Statistical%20Snapshot_English.pdf))

Of nog, de percentages waarnaar het CGVS verwijst zijn wel hoog. Zo blijkt dat meer dan 1 op drie vrouwen in Nigeria dergelijk risico loopt. Het is dan ook niet duidelijk waarom het CGVS meent dat er in hoofde van verzoekster geen enkel risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Bovendien wordt er ook niet geconcretiseerd waarom verzoekster in haar geval niet aan dit risico onderhevig is.

Bovendien blijkt dat het aantal gevallen van vrouwelijke genitale verminking in Nigeria stijgt. Zie:

“UNICEF today warned that female genital mutilation is on the rise among Nigerian girls aged 0-14. Rates have risen from 16.9 per cent in 2013 to 19.2 per cent in 2018, a “worrying trend,” according to UNICEF.

Female genital mutilation (FGM) remains widespread in Nigeria. With an estimated 19.9 million survivors, Nigeria accounts for the third highest number of women and girls who have undergone FGM worldwide.

While the national prevalence of FGM among women in Nigeria aged 15-49 dropped from 25 per cent in 2013 to 20 per cent in 2018, prevalence among girls aged 0-14 increased from 16.9 per cent to 19.2 per cent in the same period, according to NDHS figures.”(UNICEF, “UNICEF warns FGM on the rise among young Nigerian girls”, februari 2022 ([https://www.unicef.org/nigeria/press-releases/unicef-warns-fgm-riseamong-young-nigerian-girls#:~:text=Across%20Nigeria%2C%20disparities%20in%20the,East%20\(6%20per%20cent\).](https://www.unicef.org/nigeria/press-releases/unicef-warns-fgm-riseamong-young-nigerian-girls#:~:text=Across%20Nigeria%2C%20disparities%20in%20the,East%20(6%20per%20cent).))).

Derhalve kan het niet uitgesloten worden dat verzoekster het slachtoffer kan worden van vrouwelijke genitale verminking.

Hetzelfde kan gezegd worden over de dochter van verzoekster bij een terugkeer naar Nigeria.

Overigens blijkt dat de vader van de dochter van verzoekster, de heer A.I., niet in concreto bevraagd werd aangaande het risico op vrouwelijke genitale verminking van zijn dochter. Hoewel zijn mening gevraagd werd, werd niet uitdrukkelijk gevraagd of zijn familie en sociale kring in Nigeria geen druk tot besnijdenis zouden zetten. Het CGVS gaat er enkel van uit dat dit niet het geval is. Het CGVS kan dan ook allerminst concluderen dat er geen enkel risico bestaan in hoofde van het kind, zonder zelfs te vragen wat de houding van haar familie langs vaderskant is. Deze motivatie is allerminst draagkrachtig en pertinent, waardoor opnieuw de materiële motiveringsplicht geschonden wordt.

Verder meent verzoekster dat haar vrees voor vervolging omwille van haar positie als slachtoffer van gedwongen prostitutie onzorgvuldig beoordeeld werd.

Of nog dat verzoekster dit risico niet uitdrukkelijk naar voren heeft gebracht, dan nog kan niet ontkend worden dat zij een hoog risico loopt op stigmatisering, discriminatie en zelfs fysiek geweld als gevolg van het feit dat zij in de prostitutie gezeten heeft, zowel vanwege de maatschappij als vanwege haar familie of deze van haar partner.

Zie:

“As discussed in the 2015 EASO report on sex trafficking, victims of trafficking feared stigmatisation by their families and communities upon return because ‘there are both negative attitudes and high expectations towards victims of trafficking who have returned or been forced to return from Europe.’

In particular, the report emphasised that attitudes towards trafficking victims who have engaged in prostitution depend on the extent to which they have managed to make and send remittances back home. In case women succeed in making money, ‘people are not interested in the origin of the earnings.’” (EASO, Nigeria. Trafficking in Human Beings, april 2020 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_nigeria_trafficking_in_human_beings_20210426.pdf))

Of nog:

“With regard to victims of sex trafficking in particular, research and articles in international media confirmed that migration towards Europe to work in prostitution continued to be encouraged and accepted by families and communities in Edo State, if it results in remittances.³⁸⁸ The observation that prostitution is accepted, provided that it pays off, therefore still applies.³⁸⁹

In case returnees return empty handed they are sometimes stigmatised and bullied for the fact they engaged in prostitution at the community level. ³⁹⁰ Sometimes Nigerian trafficking victims return with children, especially women who got stuck in Libya and were raped by guards and sexually exploited as prostitutes. The added burden of a child can result in more hostile attitudes by family members.” (EASO, Nigeria. Trafficking in Human Beings, april 2020 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_nigeria_trafficking_in_human_beings_20210426.pdf)).

Dat verzoekster in de prostitutie gezeten heeft wordt immers niet ontkend.

Het CGVS poneert eenvoudigweg dat verzoekster wist dat zij in de prostitutie tewerk gesteld zou worden, quod non.

Dit neemt niet weg dat zij desondanks een risico loopt op vervolging. Dat verzoekster wist dat zij als sekswerker de kosten van haar reis diende te betalen is irrelevant in de beoordeling van haar nood aan bescherming.

Het CGVS is er in ieder geval toe gehouden ieder element in het vluchtrelaas nauwkeurig, individueel en objectief te beoordelen, hetgeen in casu niet blijkt. Verzoekster werd hier nagenoeg ook niet over bevraagd, zo blijkt uit de notities van haar persoonlijk onderhoud. Dat verzoekster haar vrees hieromtrent niet uitdrukkelijk kenbaar heeft gemaakt, ontslaat het CGVS niet van de verplichting dergelijk onderzoek te doen.

Bovendien kan de vraag gesteld worden in welke mate verzoekster hier effectief voor gekozen heeft, daar zij in feite geen andere optie had om zichzelf te onderhouden.

Het blijkt niet dat het CGVS dit risico afdoende onderzocht heeft, waardoor artikel 48/3 Vw. wordt geschonden, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Het middel is gegrond."

3.1.2. Op 9 december 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het

federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Plateau of deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Plateau of deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen gegronde vrees in hoofde van verzoekster kan worden vastgesteld daar ze laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (i), haar vrees met betrekking tot een gedwongen huwelijk niet langer actueel is en wordt ondergraven door vaststellingen volgende uit haar sociale media (ii), er geen risico blijkt te bestaan vanwege haar prostitutie-activiteiten (iii), haar vrees met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking louter hypothetisch is en derhalve niet aannemelijk is, evenmin wat haar dochter betreft (iv) en haar vrees tot discriminatie vanwege haar activiteiten in de prostitutie niet kan overtuigen, temeer daar ze beroep kan doen op haar familie en federale initiatieven (v).

Aangaande haar vrees tot besnijdenis in hoofde van zichzelf en haar dochter herhaalt verzoekster haar verklaringen omtrent haar familie en de familie van haar partner en voert ze algemene landeninformatie aan met betrekking tot de prevalentie van vrouwelijke genitale verminking in Nigeria. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Wat de discriminatie betreft die ze mogelijks zou ondervinden vanwege haar eerdere werkzaamheden in de prostitutie, brengt verzoekster louter eenzelfde landeninformatie aan die ze reeds neerlegde bij haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijke onderhoud. Zulks verweer doet evenmin op enerlei wijze afbreuk aan de pertinente en omstandige motieven van de bestreden beslissing, die reeds expliciet rekening houden met de voormelde landeninformatie. Verzoekster verzaakt nog steeds om haar vrees hieromtrent te concretiseren.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de aanvullende nota:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in

het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Plateau of deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Plateau of deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet."

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

S. VAN CAMP